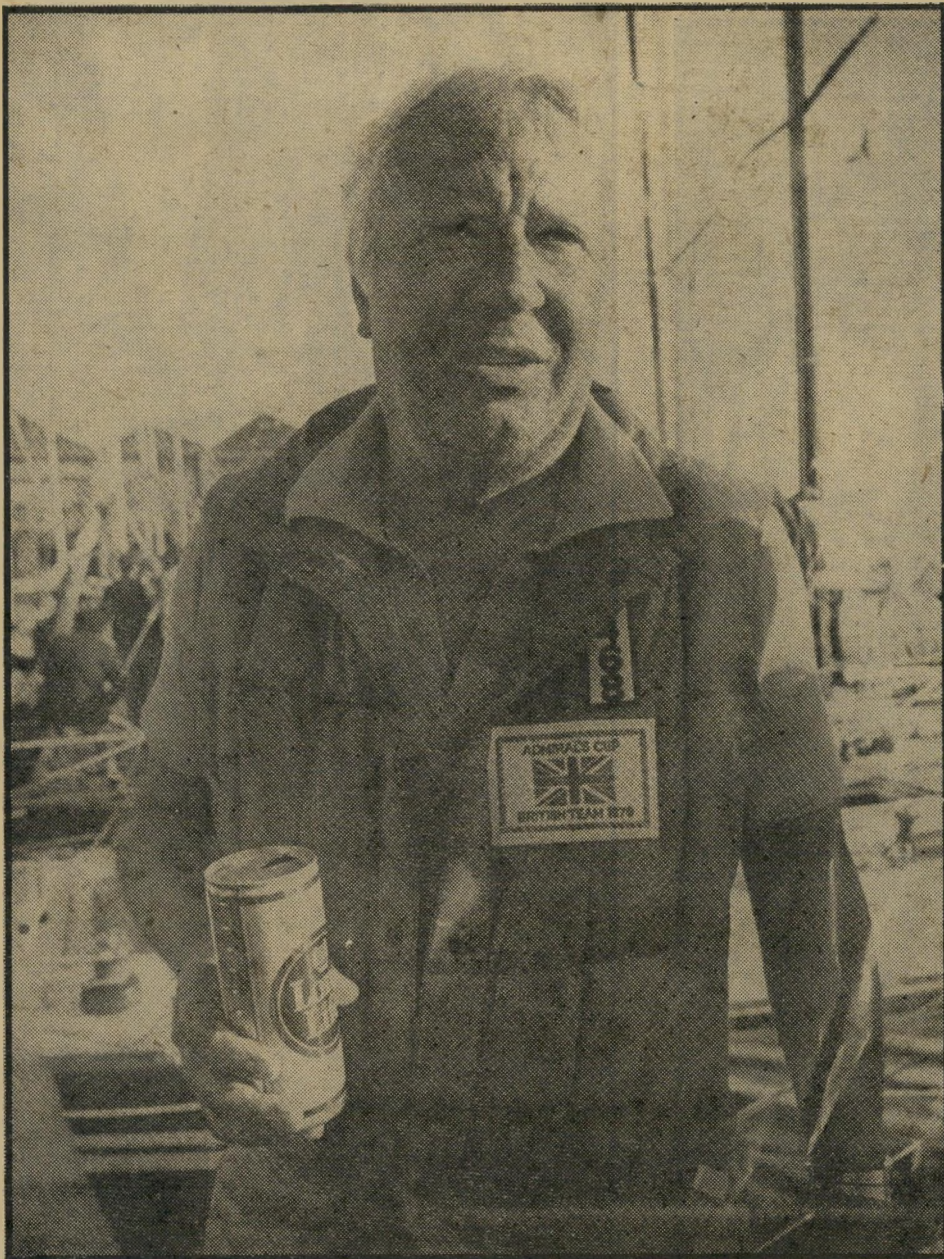
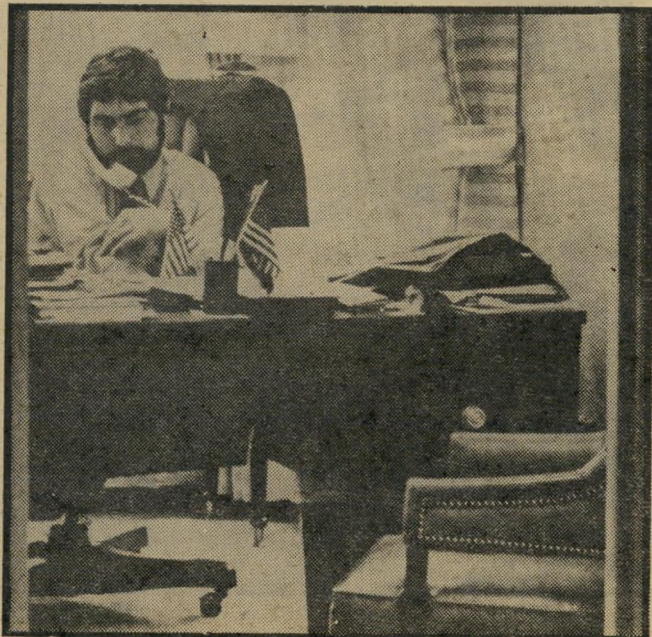

אנשים בעולם

אדוארד היץ: „חיבקתי את סכנת המוות“!

כשפחית בירה בידו, פניו חיוורים וקולו רועד, התוודה אדוארד היץ, ראש-המשלה של בריטניה לשעבר, על הרגשתו לגבי החוייה המזועזעת שעברה עליו. הוא השתתף בתחרות השייט בלאמנש, שהסתיימה באסון מחריד, כש-15 בני אדם טבעו למוות במי התעלה הסוערים. „מה דוחף את האדם להסתכן עד כדי כך?“ ענה היץ לשאלות העיתונאים: „וכי מה דוחף אדם לטוס באוויר? זהו דחף שאי אפשר להסבירו. זהו רטט החיים.“

פטריק ה. קאדל:

להציל את קארטר!

היועץ השני בחשיבותו, לנשיא קארטר, אחרי רוואלין, כמובן, הוא בחור בן 29 ושמו פטריק ה. קאדל. היה זה הוא שהזהיר את ג'ימי מפני משבר הצפוי לו באמון האנשים בו ובדעת הקהל, והיה זה הוא שהזריח את קארטר בלתיבת „נאום האנגריה“ ובעריכת סיוו לים דחופים בעיירות נידחות כדי לחוש את הדופק של האי-רח הקטן. לקראת המירוץ של 1980 מתכנן קאדל את מסע יחסייהציבור הנמרץ בדמיונו, הוא מסוגל להעלות בדמיונו, והחלטתו נחושה מראש — לפי רוש ברגע שקארטר ייבחר שוב. כיועץ לתעמולה ומשכתב, הוא מרגיש שיכולתו מגיעה לקי-צה, אף שהוא צעיר מכל יו-עציו האחרים של קארטר: „זר, הי עבודה השוחקת את האדם.“

בטי פורד: צריך לחיות כל רגע לעצמו

הגברת הראשונה של ארצות-הברית לשעבר, בטי פורד, שבעלה עשוי שוב להיות מועמד למשרת האזרח הראשון במדינה, מקבלת את העיתונות בסבר פנים יפות במקום הנופש שלה בקולורדו (בתמונה היא משתעשעת עם עם הכלב החביב עליה). „לאחר שעברתי תהליך גמילה, מכאיב ומייגע, מאלכוהול, מסמי הרגעה ומגלולות שינה,“ היא מתוודה, „למדתי להעריך את המישר מעת העצמית ואת הדרך הנכונה להנות מן החיים. צריך לחיות כל רגע לעצמו ולא לנסות ולהתנבא על הבאות.“

בטי פורד, השואבת עידוד רב מהצלחת סיפרה האוטוביוגרפית הראשון, הזמנים בחיי, נהנית מבילוי עם נכדתה הראשונה שלה, התי-נוקת שנולדה למייק, הבן הבכור ואשתו גייל, אשר לבתה הצעיר רה סוואן — היא נשואה באושר לאיש ביטחון המבוגר ממנה ב-17 שנים וכבר היה נשוי בעבר. בטי מודה כי שגתה בהתנגדה לנישואין אלה. „אך זה היה בתקופה שבה הרביתי להתנבא על הכאות, ובדרך-כלל, ראיתי שחורות.“

הארולד רובינס:

מיספרים יש

כסף אין

הארולד רובינס יושב לו ב-נחת על ערימת ספריו ומנסה לחשב את המיליונים הרבים שטרם הגיעו לכיסיו. „לדעת המחשב שלי, אניע החודש לי מכירת הספר ה-200 מיליון שלי, אבל אני יודע משום מה, עוד לא ראיתי את הכסף,“ למעשה, קשה לדעת מי, מ-14 הספרים רבייהמכר שכתב, יעי לה על מי בתפוצה. השאפתנות, שיצא לאור ב-1962, כבר נר-פס במהירותו ה-70 ונמכר ביותר מ-8 מיליון עותקים. פארק אבניו 79 מתקרב ל-67 מיליון. אך רובינס בן ה-67 אינו עייף. הוא כותב את ספרו ה-15, זכרונותיו של יום אחר, ומקווה שהמו"לים שלו יזדרו לחשב את התמלוגים. איך יח-גוג את הוצאת הספר? „בסנדר וויץ“ עם פאסטרמי ממסעדה מסוימת בניו-יורק, ואם לא יהיה אז בניו-יורק? „אבקש שישלחו לי אותו,“ בכל זאת, לא הוא הסופר שיגווע ברעב.

